

מסכת געיגים

פרק י

א. הפתחים מטמאין בשיי שביעות, ובשיי סימנים, בשער זהב דק ובפשוון. בשער זהב דק, לקוי קאָר, דברי רבי עקיבא. רבי יוחנן בן נורי אומר, אפלו ארך. אמר רבי יוחנן בן נורי, מה הלשון אומרים, דק מקל זה, דק קנה זה, דק לקוי קאָר, או דק לקוי ארך. אמר לו רבי עקיבא, עד שאנו למדים מן הקנה, גלמוד מן השער. דק שערו של פלוני, דק לקוי קאָר, לא דק לקוי ארך:

ב. שער זהב דק מטמא מכנס, ומפזר, וմבצ'ר, ושולא מבצ'ר, הפה, ושולא הפה, דברי רבי יהודה. רבי שמעון אומר, אינו מטמא אלא הפה. אמר רבי שמעון, וזה הוא, מה אם שער לבו, שאין שער אחר מציל מידו, אינו מטמא אלא הפה. שער זהב דק שעיר אחר מציל מידו, אינו דין שלא יטמא אלא הפה. רבי יהודה אומר, כל מקום שאיריך לומר הפה, אמר הפה. אבל הפתח שאמר בו (ויקרא יג) ולא היה בו שער זהב, מטמא הפה ושולא:

הפה:

ג. הַצּוֹמָה מֵצִיל מֵיד הַשְׁעָר צָהָב וּמֵיד הַפְּשִׁיוֹן, מַכְנֵס, וּמַפְזָר, מַבָּצָר, וּשְׁלָא מַבָּצָר. וְהַמְשָׁאָר מֵצִיל מֵיד שַׁעַר צָהָב וּמֵיד הַפְּשִׁיוֹן, מַכְנֵס, וּמַפְזָר, וּמַבָּצָר. וְאַינּוּ מֵצִיל מִן הַצָּד, עַד שִׁיחָא רְחוֹק מִן הַקָּמָה מֶקוּם שְׂתֵי שַׁעֲרוֹת. אַחַת צָהָב וּאַחַת שְׁחָרָה, אַחַת צָהָב וּאַחַת לְבָנָה, אַינּוּ מַצִּילוֹת:

ד. שַׁעַר צָהָב שָׁקָדָם אֶת הַגְּתָק, טָהוֹר. רְبִי יְהוּדָה מַטְמָא. רְבִי אֱלִיעָזֶר בָּנוּ יַעֲקֹב אָוֹםָר, לֹא מַטְמָא וְלֹא מֵצִיל. רְבִי שְׁמֻעוֹן אָוֹםָר, כֹּל שְׁאַינּוּ סִימָן טָמֵא בְּגַתְקָק, הַרְיִי הוּא סִימָן טָהָרָה בְּגַתְקָק:

ה. כַּיְצַד מְגַלְחִין אֶת הַגְּתָק. מְגַלְחָה חוֹצָה לוֹ וּמְגַיִחָ שְׂתֵי שַׁעֲרוֹת סְמוֹנָה לוֹ, כִּי שִׁיחָא נְכָר אֶם פְּשָׁה. הַחְלִיטוּ בְּשַׁעַר צָהָב, הַלָּה שַׁעַר צָהָב וְחַזֵּר שַׁעַר צָהָב, וְכֵן בְּפְשִׁיוֹן, בְּתִחְלָה, בְּסוֹף שְׁבוּעָה רָאשׁוֹן, בְּסוֹף שְׁבוּעָה שְׁנִי, לְאַחֲר הַפְּטוֹר, הַרְיִי הוּא כָּמוֹת שְׁחָרָה. הַחְלִיטוּ בְּפְשִׁיוֹן, וְהַלָּה הַפְּשִׁיוֹן וְחַזֵּר הַפְּשִׁיוֹן. וְכֵן בְּשַׁעַר צָהָב, בְּסוֹף שְׁבוּעָה רָאשׁוֹן, בְּסוֹף שְׁבוּעָה שְׁנִי, לְאַחֲר הַפְּטוֹר, הַרְיִי הוּא כָּמוֹת שְׁחָרָה:

ו. שְׁנִי גַּתְקִים, זֶה בַּצָּד זֶה, וְשִׁיטה שֶׁל שַׁעַר מִפְּסָקָת בֵּין הַמִּנְגָּדִים, נְפָרֵץ מִמְּקוֹם אֶחָד, טָמָא. מִשְׁנִי מִמְּקוֹמוֹת, טָהוֹר. כַּמָּה תְּהִא הַפְּרָצָה, מֶקוּם שְׂתֵי שַׁעֲרוֹת. נְפָרֵץ מִמְּקוֹם אֶחָד כְּגָרִיס, טָמָא:

ג. שני נתקין, זה לפנים מזה, וشيخה של שער מפסקת בינו, נפרץ ממקום אחד, טמא. משני מקומות, טהור. כמה תהא הפרצה, מקום שתי שערות. נפרץ ממקום אחד כgross, טהור:

ה. מי שהיה בו גתק ובו שער זהב, טמא. נולד לו שער שחור, טהור. אף על פי שהליך לו שער שחור, טהור. רבי שמואן בן יהודה אומר משום רבי שמואן, כל גתק שטהר שעה אחת, אין לו טמאה לעזלם. רבי שמואן אומר, כל שער זהב שטהר שעה אחת, אין לו טמאה לעזלם:

ט. מי שהיה בו גתק gross, ונתק כל ראש, טהור. בראש והזקן אין מעכbin זה את זה, דברי רבי יהודה. רבי שמואן אומר, מעכbin זה את זה. אמר רבי שמואן, וזה הוא, מה אם עור הפנים ועור הבשר, שיש דבר אחר מפסיק ביןיהם, מעכbin זה את זה, בראש והזקן שאין דבר אחר מפסיק ביןיהם, אין דין שישעכbin זה את זה. בראש והזקן אין מצטרפין זה עם זה, ואין פושין מזה לזה. איזה הוא זקו, מן הפרך של לחי עד פקה של גרארת:

ו. קרחת והגבחת מטמאות בשני שבועות, בשני סימנים, במחיה ובפסyon. איזו היא קרחת, אכל נשם, סד נשם, מכח שאינה ראינה לגדל שער. איזו היא קרחת, מן הקדקד השופע לאחוריו עד פקה של צואר. איזו היא גבחת, מן הקדקד השופע לפניו עד כנגד שער

מלמען. סקרת והגבחת אין מ策יפות זו עם זו, ואין פושות מזו לזו. רבי יהודה אומר, אם יש שער בינו, אין מ策יפות. ואם לאו, הרי אלו מ策יפות: